

„Danskere“

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskere“ udgives Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:

De Forenede Stater \$2.00. Udlandet \$2.50
Bladet betales i Forskud.

Bestilling Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Acceptance for Mailing at special
rate of postage, provided for in
Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, author-
ized on July 8, 1918.

Advertising rates made known upon
application.

I Tilfælde af, Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til „Dan-
skere“s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk,
som avterer i Bladet, enten for at kø-
be hos dem eller for at faa Oplysning
om det avterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

En af vore japanske Præster
død. Missionær J. P. Nielsen skriver
til os under 7. Okt.:

„Past. M. Kameyama, tidligere
Præst i Hida, Japan, døde af
Kraft den 14. August. Missionen
har derved mistet en af sine dyg-
tigste Arbejdere, og Savnet fø-
les saa meget mere, som vi har
altfor faa Arbejdere i det hele
taget. Han efterlader sig en ung
Enke, to smaa Børn og en gam-
mel Moder paa 77 Aar.“

Fra lutherske Skoler. (Am.
Luth. Surv.) Augustana theolo-
giske Seminar (Rock Island, Ill.)
har indregistreret 20 for dette
Skoleaar, og Augustana College
næsten 600.

260 Studenter er indskrevet
dette Efteraar i Capital Univer-
sity, 92 af dem er nye, 67 i Se-
minariet, 14 er unge Kvinder,
25 (foruden de 260) tager kun
Musik. Bygningen er overfyldt.

Carthage College, der nylig
fik et Tilbud om \$200,000, for-
udsat de selv skulde samle en
tilsvarende Sum, har til Dato
faaet Subskriptioner til et Beløb af
\$180,000; \$30,000 mere maa sub-
skriberes, saa der bliver noget til
Dækning af Kampagne-Ekspen-
ser og Indskrumpning af Sub-
skriptionerne.

Concordia College, Morehead,
Minn., har indregistreret 300 Stu-
denter dette Efteraar og venter
50 a 75 flere, før Indregistrering
slutter. En Apartment-Byg-
ning i Skolens Nærhed har Col-
lege-Autoriteterne lejet som For-
søg paa at skaffe Soveværelser
for kvindelige Studenter.

70 af Japans ledende Forret-
nings- og professionelle Mænd
har dannet en Organisation med
det Maal for Øje at tilvejebringe
200,000 Yen som Hjælp til at
faa Verdens Søndag-Skole-Kon-
vention i Tokio i 1920. Disse
Mænd har faaet Øjet opladt for
Japans Trang til religiøs Under-
visning og støtter en Plan, der
gaar ud paa at bringe flere Tu-
sinde kristne Repræsentanter fra
Verdens forskellige Egne til de-
res Land for at vise Søndags-
Skolens karakterbyggende Evne.
Her er en Anledning for de Krist-
ne i alle Lande til at bistaa de
japanske Ledere, der arbejder for
moralisk og aandelig Fremskridt,
bemærker „The Am. Luth. Surv.“

Et Selskab af Australiske Far-
mere besøger ifl. Am. Luth. Surv.
Danmark for at studere dansk
Mejeridrift. Selskabet er sendt
under den australske Regerings
Auspiceer med Mr. Frank som
Leder; han siger, at Ideen er at
oparbejde en stor Smør-Eksport-
Handel i Australien. Man agter
ikke at konkurrere med Danmark

med Hensyn til Udførsel til Eng-
land; dertil er Afstanden for-
lang; men man mener, at der er
gode Udsigter for Australien som
et smørproducerende Land i an-
dre Retninger.

Om Subskriptionen til Grand
View Fondet skriver Mr. W. N.
Hostrup i „Dannev.“ af 22.
Sept. bl. a.: „Foruden de \$10,
225, som allerede er tegnet i
Kronborg-Marquette Menigheder,
er der tegnet \$9,350 i Newell,
Iowa. I Viborg, S. Dak., fik vi
tegnat \$5,050 paa mindre end
to Dage, desudagtet at Menighe-
den er i Færd med at indsamle
\$3,500 til deres Gymnastik- og
Forsamlingshus. Vi fik en Føl-
gelse af, at vore Venner i Vi-
borg ikke tænkte saa meget paa
at finde en Undskyldning, som
de tænkte paa, hvilken Betyd-
ning den Sag kan have for vort
fremtidige Kirkeliv i Amerika,
og det siger vi dem Tak for. —
I Omaha er der nu tegnet over
\$3,000. I Ringsted, Ia., er der
ogsaa begyndt, og vi venter snart
godt Bud derfra.“

Angsburgs 50 Aars Jubilæum.
I „Folkbladet“ af 22. ds. ind-
bydes der til Jubilæumsfest „i
Anledning af de 50 Aar, som Sko-
len nu har gennemlevet, og det
Arbejde, som Skolen ved Guds
Naade har faaet udført i disse
Aar.“ — Festen er bestemt til
at holdes i November, 28., 29. og
Søndagen den 30. November. —
Der vil blive udført et passende
Program. — Gaar alt vel, vil Bi-
skop Støylen (fra Norge) være
til Stede og prædike i Trefol-
dighedskirken Søndag Formid-
dag. — Til Festen indbydes alle
Skolens Graduerter og forhenvæ-
rende Studenter, — desuden Sko-
lens Venner, og en særskilt Ind-
bydelse udgaar til alle den luth-
erske Frikirkes Præster.

Det er dog ikke „Den lutherske
Frikirke“, der har holdt
Skole der i 50 Aar. Det var
„Den norsk-danske ev. luth. Kon-
ference“, der begyndte Augsburg
Seminar 1869 i Marshal, Wis.,
og i Efteraaret 1872 flyttede den
til Minneapolis i egen Bygning.
(Dsk.s Red. var da blandt Sko-
lens Studenter). Her holdt Den
n.-d. Konference og siden Den
forenede norske Kirke, Skole,
indtil Frikirken i 1897 blev til
ved en Splittelse.

Past. A. C. Weismann er nu,
som det vil ses andetsteds i Blad-
et, færdig til at vie hele sin
Tid til Arbejde for Pensionsfon-
det. Første Søndag i November
agter han at holde Afskedspræ-
diken i Webster Grove, og saa
flytter han med Familie straks
til Chicago (som vi forstaa, da
han giver sin Adresse: 2612 Ho-
mer St., Chicago, Ill.) og ud fra
dette Centralpunkt vil han saa i
Efteraarets og Vinterens Løb for-
tage Rejser ud over Samfund-
et i Fondets Interesse.

Hjælp til vore lutherske Brødre i Polen.

Brugte og brugelige Klæder.

Den 29. September afholdt National
Lutheran Councils Styrelse et Møde i Chicago, ved hvil-
ket det besluttedes at udsende et
Opraab til den lutherske Kirke i
Amerika om at samle brugt og
brugbart Tøj for at sende det
til Polen, at ikke disse stakkels
krigshærgede Mennesker skal fry-
se ihjel gennem den haarde og
barske, polske Vinter.

Ved dette Møde var Professor
Stølee til Stede og fortalte om
Nøden i Polen. Professor Stølee
var tidligere udsendt af National
Lutheran Commission til Frank-
rig under Krigen; men ar-
bejder nu sammen med en Kom-
itee paa 5 Medlemmer, udsendt
af National Lutheran Council,
for at undersøge den lutherske
Kirkes Stilling i de krigshær-
guede Lande i Europa.
For at bekendtgøre denne Sag

har der været skrevet i Bladene
og udsendt Litteratur. Og Prof.
Stølee og Dr. Lauritz Larsen har
talt Sagen paa forskellige Steder
— den 11. Oktober i Omaha og
Lipeoln, Nebr. — Nævnte Polen-
dere er vore lutherske Brødre.
Og naar vi hører om, hvilke Li-
delser de har været Genstand
for, saa bør det være en let Sag
at bringe et Offer til Lindring af
deres Nød; og lad os mindes vor
Frelseres Ord: „Hvad I have gjort
imod een af disse mine mindste
Brødre, have I gjort imod mig“
(Matt. 25, 40.)

Disse Polenere har været ført
i Fangenskab to Gange under
Krigen. Først af Russerne og
anden Gang af Tyskerne. Der
blev nemlig hvisket til russi-
ske Hærførere, at disse Luthera-
nere holdt med Tyskerne, og saa
fik Mændene Befaling om at væ-
re færdige til at bortføres med
24 Timers Varsel. Saa samlede
Familierne i Kirkerne, hvor de
hørte Ordet og nød Nadveren.
Præsterne uddelte Nadveren uaf-
brudt i 24 Timer. Og før de skil-
tes, tog man Bibelen og delte den
efter forskellige Bøger, saa hvert
Medlem af Familien fik sin Del.
Saa blev Mændene — skilt fra
deres Familie — bortført til Si-
berien og andre Dele af Rusland.
Ti Dage senere fik Kvinder og
Børn samme Ordre. Præsterne
fik Lov til at følge med — for
at begrave deres døde — thi
navnlige Børn døde i Hobetal —
undermærkede som de var. Paa
een Dag standsede Toget for at
begrave 20 Børn paa Rejsen,
som foregik i Jernbane-Fragt-
vogne.

Nu er de tilbage igen, men
ikke alle. Der er mange Fam-
ilier, hvis Medlemmer aldrig
har fundet — og aldrig vil ge-
finde hverandre. Og nu lever de
i tarvelige Hytter, til Dels i Jor-
den for at spare paa Byggema-
teriale, af hvilket der kun findes
meget lidt, da Skovene er øde-
lagte, og hvad der fandtes af
Byggemateriale er selvfølgelig
forsvundet under Krigen. Disse
Hytter var under Prof. Stølees
og Dr. Moorheads Besøg veritable
Dynduller, da det havde regnet
i længere Tid. Deres Beboeres
Føde bestod af krogte Nælder,
som kunde holde dem i Live i
nogen Tid; men Sygdomme er
naturligvis almindelige under saa-
danne Forhold, navnlig Tyfus.

Nu er vi snart færdige med at
samle brugte Klæder, og den
ene Sending efter den anden
gaar over Vandet til Danzig,
hvorfra det gaar pr. Jernbane til
Warsaw, hvor det kommer
Pastor Burche — Superintendent
for den polsk luth. Kirke — i
Hænde. Og der bliver Jubel,
naar han og hans Medarbej-
dere uddeler det til de stakkels
frysende og sultende Mennesker.
Megen Tak vil blive opsendt —
megen Velsignelse vil tilflyde de
mange glade Givere.

Ja, siger vi, saa kommer de
vel nogenlunde over Vinteren; og
saa kommer Foraaret med lidt
Solvarme, nogle Frostnætter, som
aftager efter Haanden — og saa
— ja, saa skal de ud at pløje,
harve, grave, saa og høste. —
Ja, men de har ingen Plov; in-
gen Harve; ingen Spade, ingen
Heste, ingen Kør, intet Sædekorn.
Derfor trænger de til

mange Penge.

Thi alt dette koster jo mange
Penge i disse Tider, og dersom
det ikke skal blive endnu værre
ad Aare — og det frygter de
for — saa maa de have disse
Ting. De kunde maaske laane en
Million Dollars — thi saa meget
mener man, der behøves, — men
med 25% Renter, og dette vilde
blive haarde Vilkaar for fattige
Folk. Men saa opstod denne Tan-
ka paa Chicago-Mødet: Kan
og vil den lutherske Kirke i
Amerika ikke give sine lutherske
Brødre i Polen disse Penge?

Men, nu atter foretage en Ind-
samling, det, mente man, kunde
ikke gaa an, og hvad der er i
National Lutheran Councils Kas-
se kan man ikke bruge her, da
det ikke samledes med dette for

Øje, og desuden maatte vore Ud-
sendings Mission i Europa op-
høre af Mangel-paa Midler.

Men saa besluttede man at hen-
vende sig til velhavende og rige
Lutheranere og saadanne, som
kunde bringe et Offer for
denne store, vigtige Sag — saa-
danne, som gerne vil høre disse
Ord af vor Herre Jesus: „Hvad
I have gjort imod een af disse
mine mindste Brødre, have I
gjort imod mig.“ Saadanne, som
ikke vil høre af Jesus disse
Ord: „Hvad I ikke have gjort
imod een af disse mindste, have
I heller ikke gjort imod mig.“
(Matt. 25, 45.)

Hvis vi i nogen Maade kan
sætte os i disse nødlidende Brød-
res Sted, saa kan vi vel hver
give dem fra 5 Dollars til 10,000
Dollars eller mere. — Ikke
sandt? Dette har Medlemmer af
den reformerte Kirke gjort i lig-
nende Tilfælde. Mon den lutherske
Kirke vil staa tilbage? De
beder ikke om Pengegaver. De
har bedt om Bibler, og disse er
allerede tilsendt dem i mange
tusindvis. De vender sig til den
Gud, om hvem deres Fjender har
spurgt: „Hvor er nu eders Gud,
siden han ikke hjælper i Nø-
den?“ Lad dem ikke blive be-
skæmmet, naar Herren beder dig
og mig om at hjælpe; thi han
vil hjælpe Mennesker ved Men-
nesker og saaledes frembringe
gensidig Velsignelse. Derfor, hold
ikke tilbage, naar nu Anlednin-
gen gives.

Komiteer af Præster og Læg-
mænd er traadt sammen paa for-
skellige Steder, og disse vil give
Anledningen til at være med i
denne af Herren velsignede Sag.
Lykkes den, da føler vi os for-
vissede om, at timelig og aandelig
Velsignelse skal tilflyde vor
dyrebare lutherske Kirke og dens
Medlemmer som aldrig før. Thi
Velsignelsen følger altid i Tros-
lydighedens Spor.

Prøv at sætte dig ind i vore lutherske
Brødres Stilling derovre, og
rek dem med saa en hjælpende
Haand — bring et Offer! —
og Gud vil velsigne.

„Gud elsker en glad Giver.“
„Saligt er det at give hellere
end at tage.“

Eders med Bøn om Hjælp for
vore lutherske Trosbrødre i Po-
len
I. Gertsen.

Virkeligheden!

Det var ikke min Agt at skrive
mere til efter næste Komite-
møde, men Pastor A. M. Ander-
sens Indlæg i Danskere den 8.
Oktober har saa mange „passer
ikke“ angaaende hvad jeg skrev,
saa jeg synes jeg maa tage til
Genmæle. Han anfører som Be-
vis, at Syvmandskomiteen ikke
er bemyndiget til at samle, men
kun at modtage Gaver til en ny
Skole. Hvor og naar har jeg sagt
eller skrevet, at Syvmandskomi-
teens skulde samle. Tvertimod jeg
skrev, at Komiteen var udnævnt
til at gøre et forberedende Ar-
bejde, se Danskere den 1. Ok-
tober, men dette udelod Pastor
Andersen. Med Komiteens Arbej-
de og Bemyndigelse til at mod-
tage Gaver synes jeg, det maa
være underforstaaet, at Samfundet
agter at foretage en Indsam-
ling. I Danskere den 30. Juli
skriver Past. Andersen som føl-
ger: „Det staar klart for mig,
at vi skal vogte os vel for at
misbruge vort Folks Villighed
til at ofre paa Kirkens Alter.
Det forholder sig nemlig lig-
nende med Offervilligheden som
med Kreditten. Den er en god Vare,
men den skal bruges forsigtig
med Skønsomhed, ellers løber man
den Risiko, at den slipper op,
før man tænker paa.“ Dette til-
sammen med følgende i samme
Nummer af Bladet: „Vil vort
Kirkefolk bringe det store Of-
fer til nye Bygninger under nær-
værende Situation, saa vil jeg
med Guds Bistand alligevel bi-
drage en Smule til, at de gør det
med aabne Øjne og med Kend-
gerninger og den virkelige
Situation for Øje,“ be-

tragede jeg som en Advarsel
imod at ofre til denne Sag. Pas-
tor Andersens Hentydning til
Slutningen af sin Artikel angaa-
ende det indre af Skolen, da vil
jeg sige, dette har Komiteen al-
deles intet med at gøre. Endvide-
re ser det lidt forunderligt ud,
at Pastor Andersen forlader sit
eget Blad, hvor det officielle Re-
ferat af Komitemødet fandtes,
og gik til O. L. Y. og der fik
fat paa en „Editorial Opinion“,
og derpaa byggede sit: „Komi-
teen finder, at Skolen er ikke
farlig at bo i, men den skal rives
ned eller flyttes. Bygningen kun-
de vel nok være ubrugbar for
Skole, selv om den ikke var færdig
til at ramle ned over Hovedet
paa dem, som maatte bo der.“

Virkeligheden er denne, at den-
ne for Samfundet saare store og
betydningsfulde Sag maa gennem-
føres uden Støtte fra Samfundets
eget Blad Danskere, for saa
vidt som Bladets Redaktør an-
gaar.

I samme Nummer af Bladet
findes et Indlæg fra Mr. Skov
Nielsen, som er lidt vanskeligt at
forstaa. Han begynder med en lille
Formaningstale, at naar vi
drøfter denne (Skolesagen), saa
maa vi være søde, rare skikkelige
Mennesker, som ikke angriber
eller mistænkeliggør andre, selv
om deres Syn kan være lidt
skævt. Næst er en Tillidsklæring
til Syvmandskomiteen for, at
den gerne vil vor Skoles Vel
og virke til Fremme deraf efter
det Syn, den har derpaa. Og saa
en Forsikring om, at det aldeles
ikke er Mr. Skov Nielsens Hen-
sigt at foreskrive Komiteen Reg-
ler. Vi kommer saa til den alvor-
lige Del af Programmet. At Kom-
iteen har opfattet sin Opgave
paa en Maade, som Aarsmødets
Referat ikke hjemler, dette sy-
nes at være klart, og at det ser
ud, som om Komiteen (fra første
Færd af) var og er opsat paa
at faa Skolen flyttet. Endvidere,
at den har stillet Samfundets
Skole til Auktion, idet man op-
fordrer til at gøre Tilbud, heller
ikke dette tillades af Referatet
ifl. hans Mening. Fremdeles klæ-
ger han over, at Komiteen har
forsømt at tage den tilsyneladende
vel forberedte Plan til nye
Bygninger i Blair i Betragtning
og ligeledes foreligger der ikke
nogen Oplysning om, paa hvad
Vilkaar de gamle Skoler paa
andre Pladser kunde faas.
Lad mig først sige, at det er lidt
vanskeligt for mig at faa disse
Beskyldninger imod Komiteen til
at harmonere med Indledningen.
Angaaende Aarsmødets Referat
tillad mig at oplyse, at da Kom-
iteens første Gang mødtes i
Blair, gik jeg til D. L. P. House
og bad om en Aarsberetning,
men den var da under Arbejde;
jeg fik saa Lov til ved Mr. Skov
Nielsens Venlighed og Hjælp at
gennemgaa Manuskriptet og
fandt det langtfra tilfredsstillende
at arbejde ud fra, og gjorde
baade Mr. Skov Nielsen og de an-
dre Medlemmer af Komiteen op-
mærksom derpaa. Der blev da
svaret, at Aarsberetningen paa
dette Punkt var meget mang-
elfuld men at vi derimod i Dan-
skere Referat af Mødet vilde
finde Lov og Ret nedlagt. Alt-
saa, Aarsberetningen og Danske-
rens Referat af Aarsmødet ud-
gør vor Hjemmelsmand. Med det-
te for Øje og Referat af Kom-
iteens Møder som offentliggjort i
Danskere maa jeg spørge Mr.
Skov Nielsen: hvad har Kom-
iteen foretaget sig som Referatet
ikke hjemler? Og ligeledes: hvor
finder han, at Komiteen fra første
Færd af søgte at faa Skolen
flyttet? Her er ikke Spørgsmaa-
let om, hvad Enkeltmand har
tænkt eller talt, men hvor er Be-
viserne for, at Komiteen har
handlet som det gives Udseende
af? Angaaende Auktionen, som
Mr. Skov Nielsen fordrister sig
til at kalde det, da lad mig sige,
at Komiteen var straks klar over,
at var det Magelighed og Be-
hagelighed, vi var efter, saa maat-
te vi forblive i Blair og faa vore
Ordres derfra, men vi bestemte
at vi ønskede saadanne Pladser

interesserede, som Minneapolis,
Albert Lea, Racine, Cedar Falls,
Harlan og andre Pladser, hvor
vort Samfund er vel repræsente-
ret, baade for at faa den finan-
cielle Side styrket saa meget som
muligt, men dog mest for at gi-
ve Aarsmødet en Løjlighed til
virkelig at vælge, for det kan
da ikke nægtes, at alle de oven-
nævnte Pladser er lige saa fyl-
restgørende som Blair for vor
fremtidige Skole. Og denne Plan
forandres ikke, ligemeget hvad
Navn Mr. Skov Nielsen og lige-
sindede ønsker at give den. Med
Hensyn til de øvrige Punkter sy-
nes jeg nok, han har forhastet
sig lidt, Komiteen maa da vel
faa Tid til at arbejde. Tilbudene
fra andre Pladser har været lidt
sene til at indkomme og saadanne
Bussemænd som „Auktion“ vil
selvfølgelig ikke haste dem me-
get, men det var vel heller ikke
Hensigten. Lad mig nu til Slut-
ning sige, at naar jeg taler om
denne Sag som en stor og bety-
dningsfuld Sag, saa mener jeg, at
den er det fra mere end een Side,
men det er fra Komiteens Stand-
punkt, jeg skriver, og jeg tør
dristigt sige, at dersom Komite-
en var bemyndiget til at samle
til en ny Skole, vilde vi være i
Stand til paa visse Betingelser
at samle \$200,000 a \$250,000,
uden det vil være nødvendigt at
sætte vor Fod udenfor Iowas
Grænser. Vi ved af Erfaring, at
Samfundet før har maattet sende
Mænd over By og Land fra Hav
til Hav for at samle nogle Tusin-
der Dollars. Her lægges en Kvart
Million hen for vor Dør, burde
vi saa ikke takke Herren og de
gode Venner for en saadan Gav-
mildhed og Offervillighed og i-
altfald give Tid, saa Sagen maat-
te udvikle sig paa bedste Maade.
Det synes jeg. Synet er maaske
lidt eller meget skævt, men Mr.
Skov Nielsens Indledning siger,
det bør ikke mistænkeliggøres.
Det er mit Haab, at der er Mænd
i vort Samfund mange af dem
som ser den store Fare i at for-
sømme vor Pligt, der er ikke no-
get der hedder i Morgen, langt
mindre næste Aar, nu er Tiden
at samle, plane og bygge kan vi
næsten altid, naar vi har Mid-
lerne, og det gælder da ogsaa an-
det end som selve Bygningerne.
Og til Venner, som agter at ofre
til denne Sag, lad mig sige: Send
eders Gaver eller Løfte om Gaver
til Komiteens Formand, Pas-
tor H. W. Bondo, Harlan, Ia.
Jeg tænker mig, at Løfter om
Gaver kunde gives paa Betingel-
ser, dette er jeg dog ikke klar
over, men skriv til Pastor Bondo,
han vil nok være i Stand til
at give Oplysning i saa Hen-
seende.

Des Moines, Ia.
N. S. Nielsen.

Færdig til at tage fat.

Den første Søndag i November
agter jeg at holde min Afskeds-
prædiken i Webster Groves, og
saa er jeg færdig til at tage fat
paa Indsamlingen til Pensionsfon-
det og kan bruge hele min Tid
til dette Arbejde. Naar jeg saa
kommer omkring Venner, da vil
I nok give mig en rundhaandet
Gave til denne Sag; thi vi træn-
ger ikke alene til et Fond paa
\$100,000, men allermindst paa
\$125,000. Vi har for Tiden 24
Pensionister, og som det ser ud
for Øjeblikket, da vil vi i en nær
Fremtid faa omkring 30. Der skal
mange Penge til hvert Kvartal.
Kassereren har omkring \$50,000
i Kassen, og saa er der subskri-
beret mellem 5,000 og 6,000 me-
re; men der er langt til \$100,
000 og endnu længere til \$125,000
Lad mig ogsaa sige til de Præ-
stebrodre, som ikke er med i Pen-
sionsfondet: vi venter efter, at
I snart indmelder eder. Kom,
Brødre, og støt Sagen!
I November og December er
det Mening at besøge Menighe-
der i Wis. Siden gaar Rej-
sen til Iowa, Nebraska og andre
Stater. Det er min Agt at be-
søge alle Menigheder, og jeg ven-
ter at faa en god Gave i hver